

Že nemůžeme z EU? Není pravda, řekl exposlanec ODS

- CZ24 News | 24. února 2023

ČESKO: Na zidealizovaném příkladu brexitu nám namlouvají, že nemáme jinou volbu než se podřítit nadvládě Bruselu, vynaložili nemalé úsilí, aby nás přesvědčili, že jinak je to katastrofa, říká v pořadu Aby bylo jasno někdejší poslanec ODS Jan Schwippel. Proti takovým nepravdivým tvrzením je podle jeho slov potřeba bojovat. Hovořil také o tom, jaké země by mohly Británii následovat, a jak vidí czexit.

Spojené království Velké Británie a Severního Irska před třemi lety opustilo Evropskou unii. Stalo se tak na základě výsledků referenda, které proběhlo v roce 2016. Jde o první stát, který opustil EU po přijetí Lisabonské smlouvy.

Brexit je podle Schwippela velmi důležitý pro všechny lidi v České republice, kteří přemýšlejí o tom, zda je členství v Evropské unii v českém národním zájmu. Téma brexitu je prý hodně „zidealizované“. „Zaměstnanci EU a nevládních organizací i části akademické sféry vynaložili nemalé úsilí a velké prostředky na to, aby nás přesvědčili, že brexit je katastrofa a zhoršil životní úroveň ve Spojeném království,“ uvádí Schwippel.

„Logika za všemi těmito tvrzeními je ta, že z EU nejde vystupovat, protože ,podívejte se na Británii, jak špatně dopadla‘, tím pádem je správná ta ortodoxie stále těsnější Unie, protože podle této ideologie nemáme jinou volbu než se slepě podřítit nadvládě Bruselu,“ pokračuje.

A jedním dechem dodává: „Samozřejmě že všechna tato tvrzení nejsou zcela pravdivá, je třeba proti nim bojovat, ale zároveň se nenechat manévrovat pouze do situace, kdy přemýšlíme pouze o těchto otázkách, jelikož další významná otázka je: je to, co se odehrálo, skutečně brexit? Tedy zda to, co se odehrálo ve Velké Británii, odpovídá slibům daným voličům v rámci toho referenda v roce 2016,“ dodává Schwippel.

Ve své studii Schwippel uvádí, že brexit není událost, ale proces. Brexit není cílem sám o sobě, ale etapou na cestě k cíli a tím cílem je svobodnější a prosperující Británie. „Celý ten proces je daleko komplikovanější. Jedna z těchto etap spočívá ve vyjednání dlouhodobých vztahů s EU, další úkol je sjednání nezávislých mezinárodních obchodních dohod a málo se ví, že během vyjednávacího procesu s Evropskou unií měla Británie zákaz z Bruselu tyto dohody vyjednávat. Třetí stránka procesu je samozřejmě domácí politika, nestačí je vystoupit z EU, ale záleží, co bude následovat, jak s tou příležitostí ta země naloží v národním prostředí,“ přibližuje, jak komplexní celý proces je.

Pro rozhodování Britů v referendu byl podle Schwippela daleko důležitější pocit suverenity, demokracie než strašení, že bude méně peněz z evropských fondů či imigrací. „V dlouhodobé perspektivě Britové viděli velkou budoucnost pro nezávislou Británii,“ dodává.

Vidí dnes v rámci Evropské unie další takovou zemi, pro kterou by demokracie a suverenita byla tak silným tématem, že by dokázala z EU vystoupit? „Pokud se podíváme do minulosti a na referenda, která proběhla, a zamyslíme se, které země podobně jako Británie jsou na straně zastánců svobodného trhu, tak nám logicky vychází Nizozemsko a Dánsko, na tyto dvě země bych vsadil, pokud by někdo měl Británii následovat,“ uvedl s tím, že tyto dvě země mají i poměrně blízké vztahy k Británii, i v obchodní rovině je tam velká síla euroskeptických názorů.

„Přestože Evropská unie verbálně prohlašovala, že Británii nechce vytrestat, tak vše skutečně nasvědčuje tomu, že přesně tohle byl záměr Evropské unie. Vytrestat Británii a ukázat ji jako exemplární příklad a odradit případné členské země, které by měly zájem Británii následovat,“ říká Schwippel, že EU jednání cíleně celou řadou věcí komplikovala.

Okomentoval také průzkumy veřejného mínění, podle kterých Britové po několika letech nezávislosti změnili názor a chtěli by se do EU vrátit. Zde je Schwippel opatrný: „Průzkumy veřejného mínění bývají častým nástrojem manipulace. Viděli jsme to i v průběhu prezidentských voleb v České republice, byly často zveřejňovány průzkumy, které neodpovídaly volebním výsledkům. Byl bych opatrný, pokud jde o tato tvrzení,“ upozorňuje.

Naopak zmínil, že podle průzkumu je třeba rozlišovat otázky. Sám viděl průzkum, kdy pouhá třetina Britů by uvažovala o opakování referenda. „Britové navíc jsou tou trnitou cestou unavení a nemají náladu o stejné otázce hlasovat a připustit další dlouhé období nejistoty, vyjednávání a obav z budoucnosti,“ míní Schwippel, podle kterého k obnovení demokracie v Británii došlo.

V závěru hovoří o poučení pro Českou republiku a jejím srovnání se Spojeným královstvím: „To srovnání ve většině ohledu vyznívá pro Českou republiku nepříznivě. Nezajímá nás komplexní rybářská politika, jsme menší ekonomika. U nás je navíc v řadě ohledů situace mnohem složitější než ve Spojeném království. Není u nás dlouhodobá kvalifikovaná debata o EU, Británie má historii třiceti let svobodné diskuse o této otázce. S výjimkou SPD u nás nejsou parlamentní subjekty, které by podporovaly vystoupení České republiky z EU,“ říká k czexitu.

„Měli bychom více uvažovat, pokud by vznikl model vícerychlostní Evropy, abychom nebyli v tom tvrdém jádře. Pokud bychom měli přijmout, pokud bychom měli přijmout euro, tak rozhodně požadovat referendum a spolupracovat s Maďarskem a Polskem na tom, aby ta politická unifikace nepokračovala,“ uzavírá Jan Schwippel.

[ZDROJ](#)